

<h2 style="text-align: center;">Budapestre vonatkozó ujságcikkek</h2>		Osztályozás
		Tárgy: <i>614.81</i>
Szerző:		Hely: .....
Cím: BUDAPEST VÉDŐI		Idő: <i>"1954"</i>
Forrás: <i>hatalmas</i>		Személy: .....
(Hely)	(Idő) <i>1954. VI. 20.</i>	Helyszám: .....
	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

(Tudósítónktól.)

Egyre árad a víz s Budapesten a legveszélyesebben az albertfalvi nagy gát körül, ahol mintegy kétezren küzdenek, hogy megfékezzék az alattomosan támadó vizet, amely most a töltések alatt próbál utat törni magának. A gát környéke nyüzsgő hangyabolyhoz hasonlít. Viszonylag kis területen kétezzer ember hosszú sorban kigyózó, földdel megrakott dömperek, teherautók, nagyteljesítményű eszkavátorok és szállítószalagok — s még sincs sehol kapkodás, nincs ide-oda szaladgálás. Csak egy van: tervszerű, józan, hősiesség helytállás. Mindennek megvan a maga helye, útja, mindenki a saját posztján áll: az eszkavátor emeli a földet, a dömpert, a gépkocsi felviszi a gátra, ahol a lapátosok máris a kijelölt helyre — a szádpallók mögé vagy a feltört víz elé rakják.

A veszély nagy: a gát alatt több helyen átszivárog a víz, s elöntéssel fenyegeti nemcsak az épületeket, a vetéseket, a termést, hanem a közelfekvő gyárakat is. A gát erősítéséhez, hatalmas földtömegrre van szükség, ennek kitermeléséhez viszont sok-sok emberi kéz sem elegendő. De az ember összefog a gépekkel. A Vegyész-utca bal oldalán két nagyteljesítményű hegybontógép (eszkavátor) tölti a dömperek, gépkocsi tartályait. Távolabb, az Elektromos Művektől a főgátig egy kilométer hosszú új harántgátat építenek. A földet öt vedres kotrógép emeli az új gáthoz. Tetején egy hatalmas szkréper (talajgyalu) jár — egyengeti a növekvő gát tetejét, hengerek és lánctalpas traktorok segítenek a lapáttal, ásóval felszerelt munkásoknak, katonák-

nak. Az új gát nemcsak azért készül, hogy feltartsa az esetleg áttörő vizet, hanem hosszabb időre szóló védőgát lesz.

A kitermelt földet több mint hetven dömpert, ugyanennyi gépkocsi szállítja a főgátra, ahol nappal szünet nélkül folyik a harc a folyóval, s aztán éjszaka fényszórók fényénél. A főgát mellett hét transzportór szállítja az anyagot a töltést erősítő embe- rek lapátjai elé. Közvetlenül a Duna partján, a gát mellett zuhog a cölöpverő kos, négy kézi- és egy Diesel-motoros cölöpverő üti le a Duna fenekére az erős, szorosan egymásbailleszkedő vasszádpallókat, amelyek már egyre szélesedő acélfalként állnak az átszivárgó víz útjába. A motoros cölöpverő 12 mázsás ütéssel zuhan a szádpallóra, s mintegy két és fél-három méter mélyre veri le.

S akik ezt a hősiesség erőfeszítést teszik, méltán megérdemlik a nép megbecsülését. Itt dolgoznak néphadseregünk katonái, a Sztálin és Petőfi Akadémia hallgatói, a különböző műszaki alakulatok, üzemek, gyárak dolgozói, a fővárosi villamosvasút és autobuszüzem munkásai, a TEFU gépkocsi- vezetői, s az építési vállalatok dömperei. Honvéd és tiszt egyformán fogja a lapátot, egyformán döngöli a földet, hisz' a sajátjukat — a nép vagyonát védik. S nem hátrálnak. *Magyaródi József* növendék napok óta nem hunyta le a szemét, mégsem akar pihenni, amíg a gát nem erős.

A Diesel-motoros cölöpverőnél fürdő- nadrágban négy utász áll térdig a Duna megáradt, hideg vizében. Megborzong, aki rájuk néz, de ők csak nevetnek: «*Megszól- tunk már, katonák vagyunk*» — mondják.

Szabó Lajos, Szilágyi Sándor, Hopka Lajos és *Horváth Mihály* a négy utász, akik *Sárosi János* hadnagy vezetésével dolgoznak órák óta, hogy előkészítsék a cölöpverő új helyét.

S a gépkocsivezetők, dömperekek is hatalmas munkát végeznek. *Kürti József* és *V. Szabó István*, egymást váltják a DV—113-as dömpereken. Szombat óta alig aludtak valamicskét, s előtte is már a római parton dolgoztak. A V—5-ös kotrógépen *Szabó István* kotrómester vasárnap este 7 óra óta dolgozik felváltójával.

A földet pedig viszik, egyre viszik a dömperek, gépkocsik. Egyirányú a közlekedés, egyik sem zavarja, keresztezi a másik útját. Egyik gépkocsin *Horváth Mihály*, a nyíregyházi TEFU gépkocsivezetője vasszádpallókat hoz. «*Tizenötön jöttünk kocsi- val Nyíregyházáról — mondja — szombat óta szinte megállás nélkül dolgozunk. De most már megfogjuk a vizet*». Mellette *Szabó Zoltán* gépkocsivezető ül, *Maklóczi* gépkocsivezetőt keresi, aki már reggel 4 óra óta dolgozik. Szeretné leváltani. S közben jönnek a fehérkötényes lányok, asszonyok, kínálgatják a gáton küzdőket: feketekávé, pogácsa, forró tea kerül elő. Megjelenik a mozgóbüfé, az élelmiszereskocsi, hozzák már az ebédet is. A fordulóban a fehérkötényes lódenposztógyári lányok, asszonyok forró teát osztogatnak. Egyik borostásarcú gépkocsivezető megáll, felhajt egy pohárral, s már a kormány után nyúl. «*Mikor borotválkozik?*» — kérdezik tőle évődve. Az visszakacsint az egyik lányra: «*Majd ha kész lesz a gát*» — rikkantja, s már robot is terhével.

omda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51